

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 20 • Τεύχος 4

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Απ' όλο τον κόσμο

Μια νέα ταυτότητα
Πολίτης μιας άλλης χώρας

Στοργή και
κατανόηση
Ασφαλής όπως ένα παιδί

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ «ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΑΡΕΙ ΤΟΝ ΓΙΟ;»

Πρόσφατα ξαναδιάβασα μια συγκινητική ιστορία για έναν εύπορο κύριο και τον γιο του. Ο κύριος αυτός αγαπούσε να συλλέγει έργα τέχνης. Η ιστορία αυτή πάει κάπως έτσι:

Όταν έγινε ο πόλεμος, ο γιος κατατάχθηκε να πάει να πολεμήσει και στην προσπάθειά του να διασώσει κάποιον άλλο στρατιώτη, έχασε τη ζωή του. Λίγο καιρό αργότερα, ένας νεαρός άνδρας κτύπησε στην πόρτα του πατέρα. Αυτός

του άνοιξε και είδε τον νεαρό να κρατά ένα μεγάλο πακέτο στα χέρια του.

«Δεν με γνωρίζετε Κύριε», είπε ο νεαρός, «όμως είμαι ο στρατιώτης για τον οποίο έδωσε τη ζωή του ο γιος σας. Μου είχε μιλήσει πολλές φορές για εσάς και την αγάπη σας για τα έργα τέχνης». Στη συνέχεια, ο νεαρός του έδωσε το πακέτο που κράταγε. «Γνωρίζω πως αυτό δεν είναι κάποιο έργο μεγάλης αξίας, όμως θα ήθελα να το έχετε».

Το πακέτο περιείχε το πορτραίτο του γιου, ζωγραφισμένο από τον ίδιο τον νεαρό. Ο πατέρας τοποθέτησε το πορτραίτο στον τοίχο και από τότε πάντα έδειχνε στους επισκέπτες το πορτραίτο του γιου του πριν τους δείξει οποιοδήποτε άλλο από τα αριστουργήματα που υπήρχαν στη συλλογή του.

Όταν πέθανε ο πατέρας, οργανώθηκε μια δημοπρασία για να πουληθούν τα έργα που υπήρχαν στη συλλογή του. Πάνω σε έναν τρίποδα δίπλα στο έδρανο υπήρχε το πορτραίτο του γιου. Ο υπεύθυνος του πλειστηριασμού κτύπησε το σφυράκι του. «Θα ξεκινήσουμε με τον πίνακα με τον γιο. Ποιος θα προσφέρει για αυτόν τον πίνακα;»

Ήσυχία. Μετά ακούστηκε η φωνή κάποιου. «Θέλουμε να δούμε τους διάσημους πίνακες. Παράτα τον αυτόν!» Ο υπεύθυνος του πλειστηριασμού ήταν αμετακίνητος. «Ο γιος. Ποιος θα πάρει τον γιο;»

Τελικά, από το πίσω μέρος της αίθουσας, ακούστηκε η φωνή του κηπουρού της οικογένειας που είχε δουλέψει εκεί για πολλά χρόνια. «Δίνω 10 δολάρια για τον πίνακα» και λέγοντάς το, ένοιωσε λίγο ντροπή, μια και δεν μπορούσε να προσφέρει περισσότερα.

«Έχουμε 10 δολάρια. Θα προσφέρει κάποιος 20 δολάρια;»

«Δώσε τον σε αυτόν για 10 δολάρια, και ας πάμε στους υπόλοιπους πίνακες!»

«Πάμε μια, πάμε δύο, πουλήθηκε για 10 δολάρια!» και κτύπησε το σφυράκι του.

Μετά από λίγο ανακοίνωσε, «Ο πλειστηριασμός τελειώνει εδώ» τους είπε, «επειδή μου ανέφεραν για έναν μυστικό όρο που υπήρχε στην κληρονομιά του αποθανόντος, ότι δηλαδή, μόνο το πορτραίτο του γιου θα έβγαινε στον πλειστηριασμό και οποιοσδήποτε αγόραζε το πορτραίτο με τον γιο, θα έπαιρνε όλη την περιουσία και τους πίνακες μαζί!»

Όπως και με την ερώτηση απ' τον υπεύθυνο του πλειστηριασμού, η ερώτηση του Θεού για σήμερα είναι, «Ποιος θα πάρει τον Γιο;» Επειδή βλέπετε, οποιοσδήποτε παίρνει τον Γιο, παίρνει τα πάντα.

Ο Γιος του Θεού πέθανε για εμάς πριν 2.000 χρόνια. Αυτό το Πάσχα ας Τον θυμηθούμε μαζί.

Σαμουήλ Κήτινγκ
Αρχισυντάκτης

Για περισσότερες πληροφορίες για το Activated, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suçi

© 2019 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-219-X

ΤΟ ΥΦΑΝΤΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΪΡΕΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ

ΝΟΙΩΣΑΤΕ ΠΟΤΕ, ΔΕΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΣΑΣ ΕΙΧΕ ΠΑΡΕΙ ΛΑΘΟΣ ΔΡΟΜΟ, ή ότι τα πράγματα δεν έδειχναν να φέρνουν το ποθητό αποτέλεσμα; Υπήρξε κάποια εποχή, όταν η ζωή μου έδειχνε να μη βγάζει νόημα, όπως και οι μπερδεμένες κλωστές στο πίσω μέρος από ένα υφαντό.

Μια σοβαρή περίπτωση σκολίωσης ή καμπύλωση της σπονδυλικής στήλης, με είχε ρίξει σε κατάθλιψη όταν ήμουν μικρή και στη συνέχεια όξυνε τις συνηθισμένες εφηβικές ανησυχίες μου για το μέλλον. Όταν ήμουν 15, έπαιρνα ναρκωτικά. Είναι θαύμα που κατάφερα να επιζήσω εκείνα τα ταλαιπώρα χρόνια όταν ένοιωθα τόσο χαμένη και αβοήθητη, όσο δε λέγεται. Η έννοια Θεός δεν είχε περάσει καν από το νου μου.

Όταν έγινα είκοσι ετών, εργάστηκα για μερικά χρόνια σαν νοσοκόμα, σε πτέρυγα με καρκινοπαθείς. Ήταν μια πάρα πολύ ψυχοφθόρα εργασία καθώς έβλεπα τόσο πολύ πόνο για ατέλειωτες μέρες και μήνες. Ένοιωσα τόσο απογοητευμένη με τη ζωή μου και μη γνωρίζοντας τι άλλο να κάνω, αποφάσισα

να εγκαταλείψω την πατρίδα μου, τη Γερμανία και να ταξιδέψω στον κόσμο αναζητώντας την αλήθεια. Κατέληξα στην Ινδία, όπου, μετά από μια αποτυχημένη προσπάθεια να γίνω μοναχή Βουδίστρια, βαριοσερνόμουν στους σκονισμένους δρόμους εκείνης της χώρας, σε ένα οδοιπορικό για ειρήνη, ευτυχία και αιτία για να συνεχίσω να ζω.

Και ήταν τότε θυμάμαι, στη βόρεια Ινδία, που μια μέρα έπιασα σοβαρή συζήτηση με έναν νεαρό Χριστιανό απόστολο από άλλη χώρα. Του εξήγησα όλα τα ερωτήματα που είχα για τη ζωή και αυτός μου τα απάντησε όλα, ένα-ένα, υποδεικνύοντας τις απαντήσεις του σε μια μικρή Βίβλο τσέπης που είχε μαζί του. Μετά από επτά ώρες, δεν είχα άλλες ερωτήσεις να του κάνω και αποφάσισα να δοκιμάσω αυτό που εκείνος αποκαλούσε «υποσχέσεις από τη Βίβλο». Η ζωή μου επρόκειτο να αλλάξει προς το καλύτερο και εγώ επρόκειτο να ρίξω μια ματιά στο υφαντό της ζωής μου απ' τη σωστή πλευρά και όπως και έγινε και τα πράγματα άρχισαν να βγάζουν νόημα.

Όταν προσκάλεσα τον Ιησού στη ζωή μου, δεν ένοιωσα μια μεγάλη συναισθηματική εμπειρία, όμως τις επόμενες μέρες κάτι υπέροχο άρχισε να μου συμβαίνει, επειδή τα Λόγια της Βίβλου άρχισαν να ικανοποιούν την ψυχή μου και εγώ άρχισα να τα κατανοώ όλο και περισσότερο.

Αυτό έγινε πριν 40 χρόνια. Από τότε, ο Λόγος του Θεού, σαν μια χρυσή κλωστή υφαίνει το υφαντό της ζωής μου. Με έχει βοηθήσει να δρασκελίσω βουνά και κοιλάδες, να ζήσω μέρες ηλιόλουστες και μέρες συννεφιασμένες, να βρεθώ κοντά σε αναζωογονητικά ρυάκια και να τα καταφέρω μέσα από τις ερημιές. Και ανεξάρτητα απ' το μονοπάτι που ακολούθησα ή την τοποθεσία που βρέθηκα, ο Λόγος Του ποτέ δεν έπαψε να πλημμυρίζει την ψυχή μου με χαρά, γαλήνη και πνευματική ευεξία.

Η ΑΪΡΕΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΘΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠ' ΤΟ 1995. ■

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΑΓΑΠΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

ΟΤΑΝ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΣΥΝΟΨΙΣΩ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ, ΜΕ ΜΙΑ ΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΜΟΝΟ, αυτό που έρχεται στον νου μου, είναι η φράση «ανιδιοτελής αγάπη». Βέβαια, ο Θεός είναι πολλά πράγματα και δεν μπορεί να περιοριστεί σε μια φράση ή σε ένα όνομα, αλλά όπως γνωρίζουμε από το Ιωάννης Α' 4:8, ο Θεός αγάπη είναι. Αυτή είναι η ίδια Του η φύση, είναι ταυτόσημη του Ποιος είναι Αυτός. Είναι ένα απ' τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά Του γνωρίσματα. Αυτό δεν σημαίνει ότι αγαπά οτιδήποτε κάνουμε εμείς – έτσι κι αλλιώς εμείς είμαστε αμαρτωλοί – ούτε ότι κοιτάει απ' την άλλη όταν εμείς αμαρτάνουμε ή σφάλουμε, μολαταύτα αγαπά τα παιδιά Του ανιδιοτελώς και μας συγχωρεί αν εμείς είμαστε αρκετά ταπεινοί ώστε να Του το ζητήσουμε να το κάνει.

Η ανιδιοτελής αγάπη του Θεού είναι κάτι που αξίζει να το σκεφτόμαστε.

1. βλ. Ρωμαίους 12:10 και Πέτρου Α' 2:17
2. Κορινθίους Β' 12:9
3. Ρωμαίους 5:5
4. Ρωμαίους 8:5

Είναι πολύ εύκολο να παγιδευτούμε στον γρήγορο τρόπο ζωής και να ξεχάσουμε μερικές απ' τις θεμελιώδεις αλήθειες που μας αποφέρουν χαρά, ειρήνη και εμπιστοσύνη σαν Χριστιανοί. Η φύση της αγάπης του Θεού, η ανιδιοτέλειά της και η οικουμενικότητά της, είναι πράγματι κάτι το υπέροχο. Πολύ συχνά, η αγάπη που βλέπουμε στην κοινωνία, καθορίζεται από την αξία που παρέχει το άλλο άτομο και όταν αυτή η αξία παύει να υφίσταται ή δεν είναι πια αναγκαία, η αγάπη φθίνει μαζί της. Αυτό όμως δεν συμβαίνει και με την αγάπη του Θεού. Ο Θεός αρέσκειται στη συντροφιά μας και θέλει να είναι φίλος μας. Η βαθειά και διαρκής αγάπη του Θεού, είναι το κίνητρό για το διαρκές κάλεσμά Του για κάθε ανθρώπινη ύπαρξη που δημιούργησε Αυτός, προσκαλώντας μας να συσχετιστούμε μαζί Του.

Όταν συλλογίζομαι την αγάπη που έχει ο Ιησούς για μένα, αυτό με φέρνει σε ένα σημείο ευγνωμοσύνης, ταπεινότητας και δέους. Με κάνει να θέλω να μοιάσω περισσότερο στον Ιησού. Να είμαι πιο καλοσυνάτος με τους άλλους. Πιο γενναϊόδωρος. Πιο συμπονετικός.

Πιο ανιδιοτελής στην αγάπη μου για τους γύρω, με το να τους βοηθώ και να τους σέβομαι σαν ανθρώπινες υπάρξεις που έχουν δημιουργηθεί κατ' εικόνα Θεού ανεξάρτητα των περιστάσεών τους.¹ Βέβαια αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο, αφού όλοι μας είμαστε επιρρεπείς σε λάθη άνθρωποι, και ανίκανοι να εκδηλώνουμε πάντα μια αστείρευτη αγάπη προς τους άλλους με τον τρόπο που την εκδηλώνει ο Θεός σε μας. Κι όμως έχουμε κληθεί να είμαστε μιμητές του Χριστού, κάτι που σημαίνει επίσης το να μιμούμαστε τη φύση Του και να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για να προσφέρουμε την ανιδιοτελή αγάπη Του στους γύρω μας.

Σαν Χριστιανοί, θα πρέπει να προσπαθούμε με κάθε τρόπο να μοιάσουμε περισσότερο με τον Ιησού, κάτι το οποίο σημαίνει ότι πρέπει και να ενδυναμώνουμε του μυσ της δικής μας «ανιδιοτελούς αγάπης». Ας αναφερθούμε σε τρία βήματα που μπορούμε να κάνουμε για να αναπτυχθούμε σε αυτό τον τομέα στην πνευματική μας ζωή.

1. ΞΕΚΙΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ. Το να γνωρίζουμε την πληρότητα της αγάπης

που έχει ο Θεός για τον καθένα μας, παρ' όλα μας τα σφάλματα, τα ελαττώματα και τις αποτυχίες, μας παρέχει τη διαβεβαίωση ότι Αυτός μας αγαπά, μας εκτιμά και μας φροντίζει πάντα σαν παιδιά Του. Με τη δύναμη που μας παρέχει Αυτός, μπορούμε πιο εύκολα να αγαπάμε κι εμείς τους άλλους. Αν εσύ ο ίδιος, δεν νοιώθεις ότι ο Θεός σε αγαπά ανιδιοτελώς, θα σου είναι πολύ δύσκολο να προσφέρεις την αγάπη Του και τη στήριξη Του σε κάποιον άλλον.

Εφαρμογή: Αποδέξου την ανιδιοτελή αγάπη που σου παρέχει ο Θεός. Παραδέξου τους περιορισμούς σου και τις αδυναμίες σου και άντλησε χαρά από την υπόσχεση του Θεού ότι «Αρκεί σε σένα η χάρη Μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια».²

2. ΟΣΟ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ, ΤΟΣΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑ ΜΕΣΟ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΥΡΩ ΜΑΣ. «Η δε ελπίδα δεν ντροπιάζει, δεδομένου ότι η αγάπη του Θεού είναι δοσμένη μέσα στις καρδιές μας διαμέσου του Αγίου Πνεύματος».³

Εφαρμογή: Παρέμενε κοντά στον Ιησού με το να αφιερώνεις συχνά χρόνο σε προσευχή και ανάγνωση

του Λόγου Του. Ζήτησέ Του μια ανανεωτική πλήρωση του Αγίου Πνεύματος.

3. ΟΤΑΝ ΜΕΛΕΤΑΜΕ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΑΥΤΟ ΜΑΣ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΥΓΙΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ. Όταν παραμένουμε μέσα στην αγάπη του Θεού και την υπέρτατη θυσία που έκανε Αυτός με το να στείλει τον Ιησού να πεθάνει για τις αμαρτίες μας ώστε να συμφιλιωθούμε εμείς μαζί Του, αποκτάμε το κίνητρο να Τον ακολουθούμε από πιο κοντά, να ξεπερνάμε την αμαρτία και να επιτρέπουμε στο Πνεύμα Του να μας καθοδηγεί και να μας ενδυναμώνει να Τον υπηρετούμε. «Επειδή, εκείνοι που ζουν σύμφωνα με τη σάρκα, φρονούν αυτά που ζητάει η σάρκα· ενώ, εκείνοι που ζουν σύμφωνα με το Πνεύμα, αυτά που ζητάει το Πνεύμα».⁴

Εφαρμογή: Αφιέρωσε περισσότερο χρόνο στον Ιησού ώστε ο νους σου να είναι περισσότερο σε «αυτά που ζητάει το Πνεύμα». Αυτό φυσικά θα σε βοηθήσει να συμπεριφέρεσαι περισσότερο σαν τον Ιησού. Έχω ανακαλύψει πως με το να διαβάζω τακτικά το Κορινθίους Α' 13:4-8 με βοηθάει πάρα πολύ στο να ανακατευθύνει τις σκέψεις μου και τις πράξεις μου ώστε να έχουν περισσό-

τερη αγάπη και να καθοδηγούνται απ' το Πνεύμα του Θεού.

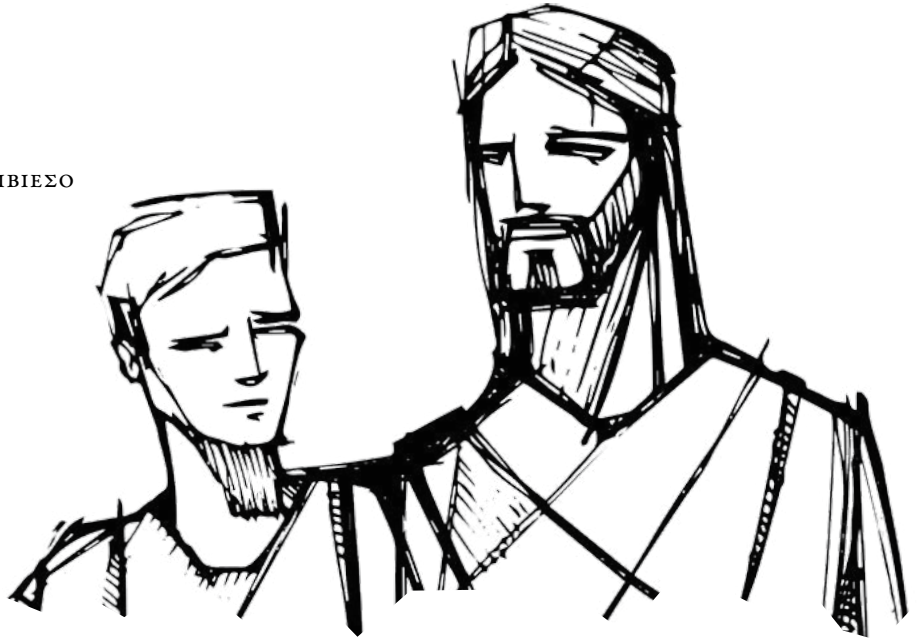
Εμείς που έχουμε αναγεννηθεί με το να δεχθούμε τον Ιησού σαν Σωτήρα μας είμαστε τόσο πλούσια ευλογημένοι. Μας έχουν δοθεί τόσα πολλά – συγχώρεση αμαρτιών, αιώνια ζωή και η ανιδιοτελής αγάπη, βοήθεια και καθοδήγηση του Θεού. Καθώς η αγάπη μας για τον Θεό μεγαλώνει όλο και περισσότερο, μπορούμε να ενθαρρύνουμε τα αδέρφια μας και τις αδελφές μας εν Κυρίω βοηθώντας κι αυτούς να έλθουν κοντύτερα σ' Αυτόν. Το Ιωάννης Α' 4:7 λέει, «Αγαπητοί, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλον, επειδή η αγάπη προέρχεται από τον Θεό· και καθένας που αγαπάει έχει γεννηθεί από τον Θεό και γνωρίζει τον Θεό». Θέλω να είμαι «γεννημένος απ' τον Θεό». Είλικρινά επιθυμώ να γνωρίζω τον Θεό και ο Λόγος του Θεού μας λέει ότι το να αγαπάμε ο ένας τον άλλον είναι ένα μονοπάτι προς αυτήν την επιδίωξη.

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ ΒΑΛΑΝΤΙΒΙΕΣΟ

ΤΙ ΑΓΑΠΩ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

ΤΙΣ ΠΡΟΑΛΛΕΣ έτυχε να κάθομαι μόνος μου σε ένα εστιατόριο, περιμένοντας έναν φίλο που είχε αργήσει να έρθει. Ενώ περίμενα, αποφάσισα να γράψω σε ένα χαρτί μερικές σκέψεις για το τι σημαίνει ο Ιησούς για μένα και τι μου αρέσει περισσότερο σ' Αυτόν. Να τι έγραψα:

Η ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ

Ο Ιησούς ποτέ δεν με κατακρίνει. Η κατανόησή Του, η υπομονή και η συγχώρεση Του είναι μοναδικές. Ακόμα κι όταν πρέπει να μας επιπλήξει, το κάνει με τόση αγάπη. Έχει ένα μοναδικό τρόπο να απευθύνεται στην καρδιά μου και να με διορθώνει όταν εγώ έχω σφάλει κάπου, ώστε να θέλω να αλλάξω και να γίνω ένα καλύτερο άτομο.

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ

Η Βίβλος μας λέει να επιρρίπτουμε όλες μας τις έγνοιες μας στον Ιησού, επειδή Αυτός νοιάζεται για εμάς.¹ Η δική μου θέληση, οι δεξιότητές μου και ο αυτοέλεγχός μου είναι ισχνά σε σύγκριση με τη δική Του δύναμη. Η περισσότερη εργασία μου

ως μεταφραστής και συγγραφέας, έχει προέλθει από στιγμές που δεν είχα την παραμικρή ιδέα για το τι να γράψω ή πώς να εκφράσω κάποια σκέψη και ξαφνικά απ' το πουθενά, ο Θεός μου δίνει μια καλή ιδέα ή μια παράγραφο που να ταιριάζει.

ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ

Ο Ιησούς βλέπει τους ανθρώπους με έναν τόσο υπέροχο τρόπο! Είναι πάντα τόσο θετικός, ακόμα και όταν εγώ είμαι εκνευρισμένος. Ποτέ Του δεν παύει να εμπιστεύεται τους ανθρώπους. Στην Παλαιά Διαθήκη, όταν ο λαός του Θεού αντιδρούσε ξανά και ξανά, ακόμα και όταν τους τιμωρούσε, ποτέ δεν τους εγκατέλειπε και πάντα προσέφερε λύτρωση, έναν τρόπο μετάνοιας και τους ενθάρρυνε να αλλάξουν τους τρόπους τους και να προσπαθήσουν ξανά.

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ

Η Μητέρα Τερέζα είπε ότι έβλεπε τον Ιησού μέσα σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη. Τη μια μέρα είναι ντυμένος σαν ζητιάνος και την άλλη ως βασιλιάς. Τη μια μέρα είναι ντυμένος σαν επιχειρηματίας και την άλλη φοράει τα ρούχα ενός εργάτη. Βάζει τον εαυτό

Του στο επίπεδο του καθενός μας.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ

Μου αρέσει το ότι μπορώ να εναποθέτω τη ζωή μου στα δικά Του χέρια και να Τον εμπιστευόμαι να με βοηθάει στο να χαράζω την καλύτερη πορεία. Ο ποιητής Ρόμπερτ Μπερνς έγραψε, «Τα καλύτερα σχέδια των ποντικών και των ανθρώπων συχνά πάνε στραβά». Αν όμως Τον συμπεριλάβω στη χάραξη της διαδρομής μου, μπορώ να να είμαι βέβαιος ότι ο τελικός προορισμός μου θα είναι θεσπέσιος, ακόμα κι αν εγώ θα πρέπει να περάσω μέσα από μερικές κακοτοπιές για να φτάσω εκεί.

Πατί δεν αφιερώνετε κι εσείς λίγο χρόνο για να αναλογιστείτε με ευγνωμοσύνη τα πράγματα που σας αρέσουν στον Ιησού; Είναι μια δραστηριότητα που θα σας ανανεώσει και θα σας ενθαρρύνει την κάθε φορά που θολώνει κάπως το όραμα σας.

Ο ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ ΒΑΛΑΝΤΙΒΙΕΣΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

1. βλ. Πέτρου Α' 5:7

ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΝΤΕΪ ΠΩΛ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ ΜΟΥ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΕΡΓΟ *Μάντεψε ποιος θα 'ρθει το βράδυ* του 1967. Η ταινία παίχτηκε σε μια πολύ ευαίσθητη χρονική περίοδο της Αμερικάνικης ιστορίας όταν οι φυλετικές σχέσεις βρισκόταν σε εκρηκτικό σημείο. Η ταινία έγινε μεγάλη επιτυχία και επενέργησε ως έρεισμα για μια μεγάλη κοινωνική αλλαγή.

Αναφέρεται στην ιστορία μια νεαρής λευκής γυναίκας, της Τζοάνα Ντρέιτον (Κατρίν Χούτον), η οποία φέρνει τον μαύρο αρραβωνιαστικό της Τζον Πρένταϊς (Σίντνεϊ Πουατιέ) στο σπίτι της για να συναντήσει τους γονείς της. Αν και οι γονείς της το 'χουν καμάρι ότι είναι φιλελεύθεροι και προοδευτικοί στις ιδέες τους, εντοπίζει όλος ο κόσμος γύρω τους καταρρέει, όταν οι αξίες που δήλωναν

αρχίζουν να δοκιμάζονται. Απ' την άλλη, ο Τζον έχει και αυτός να αντιμετωπίσει τις αντιρρήσεις του πατέρα του, ο οποίος δεν θέλει τον γιο του να παντρευτεί μια λευκή γυναίκα.

Αν και οι διαφυλετικοί γάμοι δεν ήταν τόσο αποδεκτοί και ίσως και παράνομοι σε πολλά μέρη της Αμερικής την εποχή εκείνη, η αγάπη της Τζοάνας για τον αρραβωνιαστικό της ξεπερνούσε τις όποιες διαφορές είχαν εξωτερικά συν τις προκαταλήψεις της εποχής της. Είναι μια υπέροχη απεικόνιση για το πώς ο Θεός βλέπει πέρα από εμφάνιση, εθνικότητα, φυλή, τάξη και φύλο και το πώς Αυτός αποδέχεται τους ανθρώπους πανταχόθεν, όταν αυτοί ανοίγουν την καρδιά τους σ' Αυτόν.¹ Όταν πιστεύουμε στον Ιησού, Αυτός γκρεμίζει τα τείχη που μας χωρίζουν και μας κάνει ένα.² Τα πνευματικά δεσμά ανάμεσα στους πιστούς υπερβαίνουν κάθε είδους εθνικιστικού ή φυλετικού διαχωρισμού, καθώς γινόμαστε πολίτες μιας νέας χώρας, της βασιλείας του Θεού,³ της οποίας οι αξίες και οι

κανόνες είναι τελείως διαφορετικοί από εκείνους του παρόντα κόσμου.

Με τη θυσία Του πάνω στον σταυρό, ο Ιησούς λυτρώνει ανθρώπους από κάθε υπόβαθρο.⁴ Ενώ βρισκόταν πάνω στη γη, εξέλεξε άτομα από διαφορετικά και μερικές φορές και αμφισβητήσιμα υπόβαθρα για να τους κάνει μαθητές Του, ενώ και σήμερα συνεχίζει να καλωσορίζει ανθρώπους από κάθε χώρα και εθνική προέλευση.

Η βασιλεία του Θεού είναι η καλύτερη χώρα στην οποία μπορεί να ανήκει κάποιος. Δεν είναι μια κοσμική χώρα, αλλά μία που ζει στις καρδιές των πιστών, οι οποίοι και απαρτίζουν μια κοινότητα πίστης. Είναι μια χώρα που ποτέ δεν καταδίωξε τους φτωχούς, δεν καταπίεσε τους αδύναμους ούτε κήρυξε κάποιον πόλεμο για λάθος αιτίες. Το να είσαι πολίτης της βασιλείας του Θεού, είναι ένα σπουδαίο προνόμιο.

Ο ΟΥΝΤΕΪ ΠΩΛ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ. ■

1. βλ. Πράξεις 10:34-35

2. βλ. Γαλάτες 3:28 και Εφεσσίους 2:14

3. βλ. Φιλιππισίους 3:20

4. βλ. Αποκάλυψη 5:9-10

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

ΉΤΑΝ ΣΚΕΠΑΣΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΑ ΔΕΥΚΑ ΣΕΝΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ, ενώ γύρω του παντού υπήρχαν σωληνάκια και καλώδια. Καθώς τον πλησίασα, ούτε καν τον αναγνώρισα – το αρρωστημένο δέρμα του, τα στεγνωμένα του μάγουλα – όταν όμως άνοιξε τα μάτια του και μου χαμογέλασε, με έκανε να θέλω να πάω να τον αγκαλιάσω όπως έκανα πάντα. Ο παππούς, αυτός που αγαπούσα περισσότερο απ' οποιοδήποτε άλλον σε όλο τον κόσμο, είχε υποστεί σοβαρή καρδιακή προσβολή.

Ανέκαθεν ο παππούς ήταν ο καλύτερος φίλος μου καθώς επίσης και ο έμπιστός μου και ο σύμβουλος μου όταν εγώ είχα προβλήματα με τους φίλους μου ή τα μεγαλύτερα αδέρφια μου. Σαν το μικρότερο παιδί στην οικογένειά μου, ήμουν ντροπαλή, άχαρη και αβέβαιη για τον εαυτό μου, όμως ο παππούς πάντα ήξερε πώς να με ενθαρρύνει όταν το χρειαζόμουν. Αν χρειαζόμουν έναν φίλο, αυτός ερχόταν μαζί μου στα παιχνίδια. Αν χρειαζόμουν κάποιον για να του πω τον πόνο μου, ήξερε που θα τον εύρισκα. Η μεγάλη και ζεστή αγκαλιά του παππού ήταν το πιο παρήγορο μέρος πάνω στη

γη! Αν χρειαζόμουν κάποια επίπληξη, αυτός ήξερε να το κάνει με περισσή ευγένεια. Ήξερε να αγγίζει την καρδιά μου και να με κάνει να θέλω να γίνω καλύτερη. Επίσης προσευχόταν πολύ και πάντα μου υπενθύμιζε ότι η προσευχή ήταν ο πιο σίγουρος τρόπος για να συμβούν καλά πράγματα.

Ήμουν έφηβη 14 χρονών, όταν μας κάλεσαν να πάμε στο νοσοκομείο. Ένα – ένα, όλα εμείς τα παιδιά από το μεγαλύτερο μέχρι το μικρότερο, μπήκαμε στο δωμάτιο του παππού για να τον δούμε για λίγο.

Μετά από ένα χαμόγελο και ένα τρεμουλιαστό αλλά χαρωπό «γεια», ο παππούς πήρε το χέρι μου στο δικό του και μου είπε. «Τζόϊς, ήσουν πάντα η πιο αγαπημένη μου εγγονούλα. Ξέρω πως μερικές φορές σου είναι δύσκολο να βρεις που ταιριάζεις. Συχνά νοιώθεις λες και δεν ξέρεις τι να κάνεις και ανησυχείς μήπως και δεν αξίζεις και τόσο. Όμως θέλω να ξέρεις ότι ο Θεός σε αγαπά και έχει ένα ξεχωριστό σχέδιο για τη ζωή σου».

Εκείνη τη στιγμή, ήλθε η μητέρα μου, με ακούμπησε στον ώμο και με πήρε απ' το δωμάτιο. «Ο παππούς πρέπει να ξεκουραστεί», μου είπε.

Δύο μέρες αργότερα ξαναείδα τον παππού. Αυτή τη φορά φορούσε το καλύτερο κοστούμι του και ήταν μέσα σε ένα φέρετρο. Τα λουλούδια μύριζαν τόσο υπέροχα και ήταν η στιγμή να του πω το τελευταίο αντίο. Αυτή τη φορά, τα γαλανά αστραφτερά του μάτια δεν άνοιξαν. Καθώς πλησίαζα το φέρετρο, έτρεμα από φόβο και συγκίνηση, όμως τότε είδα το πρόσωπό του. Το χαραγμένο χαμόγελο πάνω στο πρόσωπό του, μου έλεγε ότι όλα θα πήγαιναν καλά. Ο παππούς πέθανε όπως είχε ζήσει – χαμογελώντας. Ο κόσμος μιλούσε για μέρες για τη χαμογελαστή έκφραση του παππού. Ο εργολάβος κηδειών μας είπε πως είχε προσπαθήσει, ανεπιτυχώς, να αλλάξει την έκφραση του παππού επειδή ποτέ του δεν είχε δει κάτι παρόμοιο και σκεφτόταν ότι θα δειχνε κάπως απόκοσμο. Ο παππούς δεν είχε ούτε πολλά χρήματα ούτε κάποια περιουσία για να αφήσει. Η τελευταία του κληρονομιά ήταν το γαλήνιο χαμόγελό του και η ικανοποίηση που φανέρωνε το πρόσωπό του.

Η οικογένειά μου πήγαινε πάντα στην ίδια εκκλησία σε μια μικρή κωμόπολη που δεν υπήρχε καν στον χάρτη των βορειοανατολικών Ηνωμένων Πολιτειών. Κάθε Κυριακή, ο παππούς ερχόταν 20 λεπτά αργότερα στη λειτουργία. Και κάθε Κυριακή, μια ομάδα από 30 παιδιά τον ακολουθούσαν, που ήταν και το απλόϊκό του λειτούργημα, το να συγκεντρώνει δηλαδή τα μικρά παιδιά από φτωχές οικογένειες που ζούσαν στους γύρω λόφους και να τα φέρνει στην εκκλησία.

Μια φορά, ενώ εγώ και ο πατέρας μου, ήμασταν μέσα σε μια τράπεζα μιας κοντινής πόλης, ένας νεαρός επιχειρηματίας άκουσε τον πατέρα μου να αναφέρει το όνομά του.

«Χάνκοκ;» ρώτησε ο νεαρός. «Μήπως και είστε συγγενής με τον Εντ Χάνκοκ;» Στη συνέχεια εξήγησε ότι όταν ήταν μικρός, ο παππούς μου τον

πήγαινε πάντα στην εκκλησία.

«Και αυτό μου άρεσε» είπε αυτός, «Όμως αυτό που άλλαξε πραγματικά τη ζωή μου ήταν όταν μου είπε, 'Τνωρίζω πως η οικογένεια σου είναι φτωχή και μερικές φορές ανησυχείς ότι δεν έχεις καμία αξία, όμως θέλω να ξέρεις ότι ο Θεός σε αγαπά και έχει ένα ξεχωριστό σχέδιο για τη ζωή σου'».

Σε όλα μου τα εφηβικά και κολεγιακά χρόνια, γνώρισα σκεπτικιστές φίλους και άθεους καθηγητές, αμφέβαλλα για την πίστη μου και μερικές φορές αναρωτιόμουν για το τι πίστευα. Όμως ακόμα και όταν βρισκόμουν στο χαμηλότερο σκαλί, δεν μπορούσα να σβήσω την ανάμνηση από το χαμόγελο και την πίστη του παππού μου.

Πριν τέσσερις δεκαετίες, αποφάσισα να αφιερώσω τη ζωή μου στον Θεό και να δω τι μπορούσε να εκπληρώσει Αυτός με κάποια τόσο ασήμαντη όπως εγώ. Από τότε έχω εργαστεί σε 10 διαφορετικές χώρες κάνοντας γνωστή την αγάπη του Θεού στους άλλους και μιλώντας τους για τον Ιησού. Έχω ξεπεράσει την ατομία μου, έδωσα ομιλίες μπροστά σε μεγάλες ομάδες ανθρώπων, διεύθυνα σεμινάρια και διδάξα εκατοντάδες παιδιά, έφηβους και νεαρά άτομα. Έχω κάνει πολλά πράγματα τα οποία η ατολμη και αδέξια 14-χρονη Τζόις ποτέ δεν είχε ονειρευτεί ότι θα μπορούσε να είχε κάνει.

Ο Θεός συνεχίζει να φέρνει ξεχωριστούς ανθρώπους στο μονοπάτι μου. Όταν διαισθάνομαι τους φόβους τους και την ατομία τους, τους πιάνω απ' το χέρι και χωρίς καν να το σκεφτώ, τους λέω. «Ξέρω πως μερικές φορές νοιώθεις πως δεν ξέρεις τι να κάνεις και ανησυχείς για το τι θα γίνει. Όμως ο Θεός σε αγαπά και έχει ένα ξεχωριστό σχέδιο για τη ζωή σου».

Η ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ (ΠΡΩΗΝ ΧΑΝΚΟΚ) ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΕΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ, όταν έρχεται το Πάσχα, η σκέψη για το τι πέρασε ο Ιησούς για εμάς, με συγκλονίζει. Υπέφερε τόση ταλαιπωρία, οδύνη και πόνο τις ώρες εκείνες, πριν την απαί-σια εκτέλεσή Του, χωρίς να αναφερθώ στην πνευματική καταπόνηση, αφού γνώριζε τι θα Του συμβεί. Ναι, αν και γνώριζε γιατί Του συνέβαιναν όλα αυτά, είναι ξεκάθαρο πως δεν έπαυε να είναι τρομακτικά δύσκολο. Και είναι γεγονός ότι ο Ιησούς ζήτησε να εξαιρεθεί απ' τον σταυρό.¹

Θα μπορούσε να το αναβάλλει, να τα παρατήσει ή ακόμα και να καλέσει αγγέλους απ' τον Ουρανό για να Τον σώσουν.² Γιατί όμως δεν το έκανε; Επειδή αντί να θέλει να δώσει ένα τέλος στη φυσική οδύνη και το πνευματικό βασανιστήριο, επιθυμία Του ήταν να σώσει εμάς.

Αγάπησε χωρίς προκαταλήψεις.

Όταν ένας Ρωμαίος εκατόνταρχος – ένας συμμετοχος στο Ρωμαϊκό στρατιωτικό καθεστώς καταπίεσης – ήλθε στον Ιησού, αιτώντας θεραπεία για τον υπηρέτη του, ο Ιησούς μετά χαράς τον θεράπευσε. Αγάπησε τον εκατόνταρχο και τον υπηρέτη του, όπως οποιονδήποτε άλλον.³ Η Σαμαρείτιδα που συνάντησε στο πηγάδι ήταν μέλος μιας αλλότριας κουλτούρας, μιας την οποία οι Εβραίοι έκαναν οτιδήποτε μπορούσαν για να αποφύγουν – συν το ότι ήταν και γυναίκα. Όμως ο Ιησούς είδε μια πονεμένη καρδιά και της έδειξε ότι ήταν μια ξεχωριστή ύπαρξη για τον Θεό.⁴

Στην προσπάθεια Του να δείξει συμπόνια, ξέφυγε απ' τα κοινωνικά πρότυπα. Αποδέχονταν τον καθένα, ακόμα και αν αυτό ζημίωνε την υπόληψή Του. Μια γυναίκα (που περιγράφεται και ως μια αρκετά γνωστή

1. βλ. Λουκά 22:42
2. βλ. Ματθαίου 26:53
3. βλ. Ματθαίου 8:8-13
4. βλ. Ιωάννη 4:7-26
5. βλ. Λουκά 7:37-50
6. βλ. Ματθαίου 12:10-12
7. βλ. Λουκά 19:2-10
8. βλ. Λουκά 17:12-19 και Μάρκου 1:40-42
9. βλ. Ιωάννη 11:35
10. βλ. Ματθαίου 14:30-31
11. βλ. Μάρκου 16:7
12. βλ. Ιωάννη 20:24-28
13. βλ. Ψαλμό 103:14
14. βλ. Μάρκου 11:15, Λουκά 11:46, Ιωάννη 8:44

αμαρτωλή) ήλθε κάποτε στον Ιησού ενώ Αυτός έτρωγε και άρχισε να κλαίει νοιώθοντας μετανοημένη. Με τα δάκρυά της έπλυνε τα πόδια Του και μετά άρχισε να τα στεγνώνει με τα μαλλιά της. Οι θρησκευτικοί ηγέτες και όσοι συνέτρωγαν με τον Χριστό ένοιωσαν φρίκη, που ο Ιησούς άφηνε να Τον αγγίζει μια τέτοια γυναίκα. Ο Ιησούς τους είπε μια παραβολή για το πώς μια ομάδα από οφειλότες είχαν συγχωρεθεί για τις οφειλές τους και τους ρώτησε, «Ποιος, λοιπόν, απ' αυτούς, θα αγαπήσει περισσότερο τον συγχωρητικό πιστωτή τους;» Όταν αυτοί απάντησαν ότι υποτίθεται ότι είναι εκείνοι που τους χαρίστηκαν τα περισσότερα, ο Ιησούς απλά είπε, «Σωστά κρίνατε» Κατόπιν στράφηκε προς την γυναίκα και μπροστά σε όλους της είπε, «Οι αμαρτίες σου είναι συγχωρημένες». Και αυτό ήταν όλο.⁵

Θεράπευε τους ασθενείς ακόμα και τη μέρα του Σαββάτου – όταν ο Εβραϊκός θρησκευτικός νόμος απαγόρευε την εργασία την ημέρα εκείνη – και εξήγησε γιατί το έκανε.⁶ Δείπνησε με τον Ζακχαίο, έναν τελώνη τον οποίο όλοι μισούσαν.⁷ Συμπεριφέρθηκε με ευγένεια στους λεπρούς που όλοι απεχθάνονταν και τους θεράπευσε.⁸

Ο Ιησούς δεν έμενε ασυγκίνητος απ' αυτά που υπέφεραν οι άλλοι. Όταν πέθανε ο Λάζαρος, ο Ιησούς δάκρυσε συμμεριζόμενος τον πόνο των άλλων.⁹ Όταν ο Πέτρος άρχισε να βουλιάζει στα κύματα, ο Ιησούς άπλωσε το χέρι Του και τον έπιασε.¹⁰

Μετά την ανάσταση, ακόμα και όταν ο Πέτρος αρνήθηκε με εμφατικό τρόπο οποιαδήποτε ανάμειξη μαζί Του, ο Ιησούς τον ανέφερε ονομαστικά, κάνοντας του γνωστό ότι η συγχώρεση είναι πάντα διαθέσιμη.¹¹ Ακόμα και όταν ο Θωμάς αμφέβαλλε την πραγματικότητα της ανάστασης, ο Ιησούς πρόθυμα επέτρεψε στον Θωμά να αγγίζει την απόδειξη μόνος του.¹² Γνώριζε πως μερικές φορές οι μαθητές Του ήταν αδύναμοι και παρασύρονταν απ' τα συναισθήματά τους. Γνωρίζει επίσης ότι και εμείς είμαστε το ίδιο και όμως συνεχίζει να μας αγαπά.¹³

Ο Ιησούς όρθωνε το ανάστημά Του για το δικίο. Πέταξε τους αργυραμοιβούς έξω απ' τον ναό και αποκαλούσε υποκριτές και ψεύτες όταν συναντούσε τέτοιους μπροστά Του. Ενώ είχε τόση σοφία, υπομονή και ευγένεια, ωστόσο έκανε επίσης ξεκάθαρο αυτό που γνώριζε ότι ήταν η αλήθεια, ανεξάρτητα απ' τις συνέπειες.¹⁴

Έτσι αν πραγματικά επιθυμούμε να γίνουμε μιμητές του Χριστού, Αυτός ο Ίδιος ο Ιησούς μας υπέδειξε πώς γίνεται αυτό στο Ματθαίου 22:37-40 όταν είπε «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου [και] θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».

Αν ο καθένας μας αγαπά τον Θεό με όλη του την καρδιά, ψυχή και νου, φυσικό είναι να προσέχουμε σε ό,τι λέει Αυτός. Δεν θα έχουμε άλλους θεούς πάνω απ' Αυτόν, ούτε θα λαμβάνουμε το όνομά Του επί ματαιώ

ούτε θα ξεχνάμε να Του αφιερώσουμε χρόνο. Αν αγαπάμε τους γύρω μας όσο αγαπάμε τους εαυτούς μας, δεν θα πούμε ψέματα, δεν θα κλέψουμε, δεν θα σκοτώσουμε, δεν θα ζηλέψουμε και ούτω καθεξής. Στην πραγματικότητα θα πάρουμε την πρωτοβουλία να κάνουμε καλά πράγματα για τους άλλους. Θα αγαπάμε ανιδιοτελώς, επειδή ανιδιοτελώς έχουμε αγαπηθεί κι εμείς. Θα ορθώνουμε το ανάστημά μας γι' αυτό που είναι δίκαιο, επειδή ο Θεός και ο Λόγος Του είναι το παράδειγμά μας. Θα βοηθήσουμε τους άλλους, γνωρίζοντας ότι είμαστε όλοι ισάξιοι ενώπιον του Θεού, ακόμα και αν αυτό απαιτεί να πάμε ενάντια σε κοινωνικά αποδεκτά πιστεύω.

Ίσως να υπάρξουν φορές που θα χάσουμε την κατεύθυνσή μας, ίσως να παραβλέψουμε τον Κύριό μας ή ακόμα και να αρνηθούμε τον συσχετισμό μαζί Του. Όμως, αν επιστρέψουμε σαν τον Ασωτο Υιό και πάμε να Του ζητήσουμε συγχώρεση, ο Πατέρας μας θα τρέξει με ανοικτή αγκαλιά να μας συναντήσει.

Μέσω όλων αυτών που υπέφερε Αυτός, τον θάνατο και τη λαμπρή Του ανάσταση, εκείνο το πρωινό του Πάσχα, μπορούμε και εμείς να ζούμε την κάθε μέρα με πάθος – το πάθος ενός Χριστιανού.

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΗ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΪΜΙ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΗ

ΕΝΑ ΘΕΙΟ ΔΩΡΟ

ΠΑΝΤΑ ΜΟΥ ΑΡΕΖΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ. Αν και τα Χριστούγεννα είναι μια γιορτή χαράς και ενθουσιασμού για να τα απολαύσει όλος ο κόσμος ακόμα και αυτοί που δεν είναι Χριστιανοί, νοιώθω πως το Πάσχα είναι μια γιορτή για το τι έκανε ο Ιησούς για τον καθένα μας σαν ξεχωριστές οντότητες.

Το Πάσχα έχει να κάνει με τη σχέση μου με τον Ιησού. Όταν ήμουν μικρή, ποτέ μου δεν είχα κατανοήσει αυτή τη σχέση. Ο Ιησούς ήταν ο φίλος μου, ναι, όμως τίποτα περισσότερο. Υποθέτω πως έβλεπα τον Ιησού σαν ένα τρόπο «διαφυγής», κάποιον ο οποίος ήταν πάντα εκεί για να πιαστώ εγώ, όμως μόνον όταν υπήρχε ανάγκη.

Ήταν μια μονόδρομη σχέση και δεν είχα αντιληφθεί τι πραγματικά έχανα, μέχρι που ένα βράδυ όταν ήμουν 14, και ενώ έπεφτα για ύπνο ακούγοντας μουσική από το MP3, αυτό άρχισε να παίζει ένα τραγούδι που είχα ξεχάσει ότι υπήρχε καν στη συλλογή μου. Ήταν ένα τραγούδι που υποτίθεται ότι το τραγουδά ο Ίδιος ο Ιησούς και πήγαινε κάπως έτσι:

«Και όμως θα είχα πεθάνει για σένα,
Και ας ήσουν εσύ, ο μόνος πάνω
στη γη
Και όμως θα είχα κλάψει για σένα,
Και ας ήσουν εσύ, ο μόνος πάνω
στη γη
Και θα 'χα αναστηθεί απ' τους
νεκρούς,
Σαν να ήσουν εσύ ο μόνος πάνω
στη γη».

Το τραγούδι συνέχιζε να λέει ότι όλα όσα υπέφερε Αυτός, τα έκανε για μένα και θα τα είχε κάνει όλα – τα έκανε όλα – απλά και μόνο για μένα. Θυμάμαι που ενώ ήμουν ξαπλωμένη στο κρεβάτι, σκεπτόμουνα το τεράστιο μέγεθος αυτής της έννοιας. Ο Υιός του Θεού, να έρχεται εδώ στη γη και να υποφέρει απεριγράπτο πόνο και εξύβριση, δίνοντας το αίμα Του και την τελευταία Του πνοή, για μένα.

Αν και εγώ η ίδια δεν είμαι και τόσο συναισθηματικός τύπος, έβαλα το πρόσωπό μου μέσα στο μαξιλάρι μου και άρχισα να κλαίω, επειδή με συγκλόνισε η σκέψη μιας τέτοιας αγάπης. Η καρδιά Του είχε τόση πολύ αγάπη για μένα ώστε να νοιώσει τα

καρφία να τρυπάνε το σώμα Του για τα δικά μου λάθη. Αυτός ο άνθρωπος, που γνώριζε ότι θα απορρίπτονταν, θα καταφρονούνταν και θα αποξενωνόταν, είδε την ψυχή μου και με έκρινε άξια μιας τέτοιας θυσίας. Η θυσία Του δεν ήταν εν μέρει. Έζησε και ένοιωσε την καθεμία ταπεινωτική και οδυνηρή εμπειρία σαν μια ξεχωριστή θυσία για τον καθένα από μας που έζησε ποτέ πάνω σε αυτή τη γη.

Γι' αυτό τον λόγο, το Πάσχα έχει μια τόσο ιδιαίτερη σημασία για μένα, επειδή παρουσιάζει την ιστορία ενός πολύ στοργικού Θεού που είναι πάντα παρών και πάντα πρόθυμος να κάνει ό τι πρέπει για να έχει μια σχέση μαζί μου. Γνωρίζω πως ποτέ δεν μπορώ να ανταποδώσω την αγάπη Του, όμως θα προσπαθήσω να Του δώσω όλη τη δική μου.

Η ΕΪΜΙ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΗ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ, ΧΕΙΡΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ. ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ, ΜΕΛΕΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΖΕΙ ΒΙΟΛΙ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΙΛΗ ΝΕΒ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ ΠΕΡΣΙ, ετοίμασα ένα κέικ λεμονιού για μια μικρή ομάδα φίλων που συγκεντρώθηκαν στο σπίτι μου για να διαβάσουμε την ιστορία του Πάσχα. Διαβάσαμε απ' τις Βίβλους μας, σταματούσαμε να συζητήσουμε ενδιαφέροντα σημεία όπου νομίζαμε και όταν τελειώσαμε, ενώσαμε τα χέρια μας και προσευχηθήκαμε για θεραπεία και συγχώρεση για τον καθένα μας, τις οικογένειές μας και τους φίλους μας που δεν μπόρεσαν να είναι μαζί μας εκείνη τη μέρα.

Όταν έφυγαν όλοι τους, άνοιξα τον υπολογιστή μου, μπήκα στο Ίντερνετ και τα μάτια μου έπεσαν σε μια παράγραφο που ποτέ μου δεν είχα ξαναδιαβάσει:

Για τον Χριστιανό, ο Παράδεισος είναι εκεί που βρίσκεται ο Ιησούς. Δεν χρειάζεται να πιθανολογούμε για το πώς είναι ο Παράδεισος. Είναι αρκετό να γνωρίζουμε ότι θα είμαστε εκεί για πάντα με Αυτόν. Όταν αγαπάμε κάποιον με όλη μας την καρδιά, η ζωή

αρχίζει όταν βρισκόμαστε μαζί με αυτό το άτομο, επειδή μόνον όταν ήμαστε μαζί τους νιώθουμε πραγματικά ζωντανοί. Το ίδιο συμβαίνει και με τον Χριστό. Σε αυτόν τον κόσμο η επαφή μαζί Του είναι σκιάδης, επειδή τώρα βλέπουμε μέσα από ένα κάτοπτρο κάπως θολά. ... Ο καλύτερος ορισμός που μπορούμε να δώσουμε, είναι να πούμε ότι ο Παράδεισος είναι εκείνη η κατάσταση όπου θα είμαστε πάντα με τον Ιησού και όπου τίποτα δεν θα μας χωρίζει από κοντά Του.¹

Αυτό πραγματικά με άγγιξε μέσα μου και απ' το πουθενά μια σκέψη ήλθε στο νου μου: *Στείλε το και στους φίλους σου.* Δεν ήξερα αν θα τους εντυπωσίαζε όσο εμένα, όμως το έκανα και το έστειλα στον καθένα τους με μια ευχητήρια πρόποση για Καλό Πάσχα και αναφέροντάς τους ότι προσεύχομαι γι' αυτούς.

Δεν είχα προλάβει να κλείσω τον υπολογιστή μου και ένας απ' αυτούς μου απάντησε. Κάποιος φίλος με τον οποίο δεν είχα επικοινωνήσει για μήνες με ευχαρίστησε που μοιράστηκα τα λόγια αυτά μαζί του, λέγοντάς μου ότι

το είχε πάρει και το είχε διαβάσει, ενώ είχε μια πάρα πολύ δύσκολη μέρα.

Αυτή η απάντησή του ήταν συνέχεια στο νου μου, καθώς είχα βγάλει το σκυλάκι μου για τη βραδινή του βόλτα. Θυμάμαι πως λίγο έλλειψε να μην του στείλω εκείνο το εμπνευσμένο μήνυμα. *Είναι μια απλή παράγραφος. Μπορεί να μην αγγίζει τους άλλους όπως εμένα.* Θυμάμαι πόσο συχνά σκεφτόμουν ότι αυτά που έκανα δεν είχαν και τόση σημασία, δεν ήταν και τόσο σπουδαία ή θα είχαν περισσότερη σπουδαιότητα αν ήταν πιο εντυπωσιακά.

Στρίψαμε στη γωνία και βγήκαμε σε ένα μικρό και ήσυχο δρομάκι και να σου το φεγγάρι ψηλά – φωτεινό και γεμάτο – στο βάθος του δρόμου λες και ήταν ο προορισμός μας. Ξαφνικά πλημμύρισα από χαρά. Το Πάσχα είναι ο καιρός που γιορτάζουμε την ανάσταση του Χριστού και το δώρο μιας νέας ζωής και εκείνο το βράδυ ένοιωσα λες και είχα πάρει κι εγώ νέα ζωή

Η ΛΙΛΗ ΝΕΒ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΣΙΑ. ■

1. Ουίλιαμ Μπέρκλεϋ (1907–1978)

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠ΄ ΤΙΣ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ, καθώς γιορτάζουμε την ανάσταση του Ιησού, τρεις μέρες μετά τη σταύρωσή Του. Μερικές Πασχαλινές παραδόσεις σε διάφορες χώρες ίσως να έχουν προέρθει από άλλα πιστεύω ή συνήθειες, όμως όπως και να έχει, είναι εμποτισμένες με ένα μήνυμα που μπορούμε να συσχετίσουμε κι εμείς.

Στην Ιαπωνία, κάθε άνοιξη βλέπει κανείς άγρια κρίνα παντού να φυτρώνουν στους αγρούς, γι' αυτό δεν κάνει έκπληξη το γεγονός ότι τα κρίνα είναι το αγαπημένο σύμβολο τού Πάσχα στη χώρα εκείνη, καθώς επίσης και σε άλλα μέρη του κόσμου. Τα αγνά λευκά άνθη, μας θυμίζουν το πώς μας πήρε ο Ιησούς, βρώμικους μέσα απ' την αμαρτία και μας εξάγνισε. Όπως τα κρίνα ξεφυτρώνουν μετά από έναν βαρύ χειμώνα, έτσι και ο Ιησούς μας δίνει νέα ζωή μέσα απ' την ανάστασή Του.

Στη Ρωσία, οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί κάνουν αγρυπνία και προσευχή την Παραμονή του Πάσχα. Ένα μεγάλο αναμμένο κερί πάνω στην αγία τράπεζα αντιπροσωπεύει τον Ιησού σαν το φως του κόσμου και χρησιμοποιείται για να ανάψει το κερί του ο κάθε πιστός. Η παράδοση αυτή αντιπροσωπεύει τη διάδοση του φωτός του Ιησού σε όλο τον κόσμο.

Στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, οι Ορθόδοξοι τσουγκρίζουν κόκκινα αυγά μεταξύ τους. Ο ένας λέει, «Χριστός ανέστη», και ο άλλος απαντά, «Αληθώς ανέστη!»

Πάρα πολλοί άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο δραματοποιούν την ιστορία του Πάσχα με διάφορες παραστάσεις. Ίσως η πιο διάσημη Πασχαλινή παράσταση των Παθών να εκτελείται απ' τους χωρικούς του Ομπεραμμεργκάου, στη Νότια Γερμανία. Πρωτοπαίχτηκε το 1634, επειδή εκείνη τη χρονιά, όταν είχε πέσει η βουβωνική πανώλη, οι χωρικοί έδωσαν όρκο να επαναλαμβάνουν την παράσταση πάντα και με τρεις εξαιρέσεις μόνο, η παράσταση δίνεται κάθε 10 χρόνια από το 1680.

Στην Ανατολική Ευρώπη, το αρνί

είναι ένα σημαντικό σύμβολο του Πάσχα. Σερβίρεται ψητό τη γιορτή της Λαμπρής, ή ετοιμάζουν ένα κέικ με σχήμα αρνιού. Στη Βίβλο, ο Ιησούς πολλές φορές αναφέρεται ως ο Αμνός του Θεού. Όπως τότε που ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είδε τον Ιησού και είπε, «Δέστε, ο Αμνός του Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου!»¹ Την ίδια μέρα ακριβώς που ο Ιησούς σταυρωνόταν, το αρνί του Πάσχα θυσιάζόταν στον Εβραϊκό ναό. Τα αρνιά που χρειαζόταν για την Θυσία του Πάσχα έπρεπε να είναι χωρίς ψεγάδι.² Ο Ιησούς ήταν χωρίς αμαρτία και ο θάνατός Του εξαγόρασε τη συγχώρεση της αμαρτίας και προσέφερε σωτηρία σε όσους Τον αποδέχονταν σαν Σωτήρα τους.

Το Πάσχα είναι ο καιρός για να γιορτάσουμε μια νέα αρχή. Αφήστε τον Ιησού να αγγίξει τη ζωή σας, αν δεν το έχει κάνει ήδη και Αυτός θα σας δώσει αιώνια ζωή στον ουρανό μετέπειτα καθώς επίσης και μια υπέροχη νέα αρχή εδώ και τώρα.

Ο ΚΙΟΥΡΤΙΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ³ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

1. Ιωάννης 1:29
2. βλ. Έξοδος 12:5
3. <http://elixirmime.com>

Στοργή και κατανόηση

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΟΤΑΝ Η ΜΙΚΡΗ ΜΟΥ ΚΟΡΟΥΛΑ ΗΤΑΝ ΑΚΟΜΑ ΝΗΠΙΟ, κάθε βράδυ την έβαζα να κοιμηθεί στο δικό της κρεβατάκι. Μερικές φορές αυτό ήταν εύκολο και όταν ήταν κουρασμένη την έπαιρνε ο ύπνος σε λίγα λεπτά. Μερικές φορές όμως ήταν ένας αγώνας επίδειξης του πείσματός της ενάντια στο δικό μου. Στο τέλος όμως, πάντα την έπαιρνε ο ύπνος. (Νικούσε η Μαμά!)

Κοιμόταν για αρκετή ώρα, ώστε να πάω κι εγώ να πέσω για ύπνο. Κατόπιν και αυτό γινόταν πάντα, το κοριτσάκι μου ξύπναγε και έπαιρνε την απόφαση να έλθει να κοιμηθεί στο κρεβάτι της μαμάς και του μπαμπά.

Θα σηκωνόταν απ' το κρεβατάκι της, θα έπαιρνε ό,τι είχε που θεωρούσε σημαντικό και μετά θα ερχόταν στο δικό μας κρεβάτι. Ξυπνούσε έναν απ' τους δύο μας με ένα σιγανό κλαψούρισμα, «θα 'μοιθώ στο 'βάτι σας» μας έλεγε. Πάντα της λέγαμε ναι και μετά την βοηθούσαμε να βάλει σε τάξη ό,τι είχε φέρει μαζί της. Πρώτα θα μας έδινε όλα τα πραγματάκια της – κυπελλάκι, μαξιλαράκι, κουβερτούλα, κούκλα,

λούτρινο ζωάκι, κτλ. Μόλις ένοιωθε ότι αυτή ήταν ο επικεφαλής καταληψίας του κρεβατιού, την έπαιρνε ο ύπνος, συνήθως με το προσωπάκι της να αγγίζει ένα από τα δικά μας και αυτό γινόταν κάθε βράδυ για χρόνια.

Αυτό το γλυκό τελετουργικό ήταν για μένα μια καθημερινή απεικόνιση της αγάπης του Θεού. Έβλεπα τον εαυτό μου σαν ένα μικρό παιδί, αβοήθητο και ανήξερο, προσπαθώντας να μεταφέρει όσα νόμιζε ότι ήταν σημαντικά στην αγκαλιά του Θεού και ο Θεός να είναι τόσο στοργικός απέναντί μου και το μόνο που ήθελε, ήταν να με παρηγορήσει και να με κρατήσει στη δική Του αγκαλιά. Ποτέ Του δεν ένοιωθε ενόχληση μαζί μου, όπως ακριβώς κι εμείς δεν ενοχλούμασταν ποτέ απ' τον νυχτερινό μας εισβολέα.

Συνεχίζω να αρέσκομαι να θυμάμαι τη γλυκύτητα εκείνων των στιγμών που η κόρη μου ερχόταν να κοιμηθεί δίπλα μου και ο τρόπος που ο Θεός ψιθύριζε ότι με αγαπά. Μου έδειχνε πως, όπως ακριβώς η μικρή μου κορούλα δεν δισταζε να εισβάλει στον χώρο μας και

Πόσο πολύτιμες είναι οι βουλές σου σε μένα, Θεέ μου! Πόσο μεγαλύνθηκε ο αριθμός τους! Αν ήθελα να τις απαριθμήσω, υπερβαίνουν την άμμο- ξυπνάω, κι ακόμα είμαι μαζί σου!
— Ψαλμός 139:17-18

Μπορείς να βιώσεις την αγάπη του Θεού με το να ζητήσεις τον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό, στη ζωή σου:
Αγαπημένο μου Ιησού, Σε ευχαριστώ που πέθανες για μένα και συγχώρεσες τα σφάλματά μου. Σε παρακαλώ έλα στην καρδιά μου και βοήθησέ με να Σε γνωρίσω και να Σε μοιραστώ με τους άλλους. Αμήν.

να μας γνωστοποιήσει τις ανάγκες της, χωρίς κανένα ίχνος φόβου απόρριψης, έτσι κι εγώ, μπορώ να κάνω το ίδιο με Αυτόν.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΤΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ

Δεν είμαι μια επινόηση, ένα δημιούργημα της φαντασίας ή ένας μύθος. Είμαι αληθινός – και είμαι αυτό που χρειάζεσαι. Μπορώ να σου δώσω ανακούφιση εκεί που υπάρχει άγχος, πίστη στη θέση του φόβου, ξεκούραση στη θέση της έντονης πάλης, ειρήνη αντί για ανησυχία, ευτυχία αντί για στεναχώρια και απαντήσεις στις ερωτήσεις σου. Μπορώ να γίνω η δύναμή σου, η βοήθειά σου σε καιρό ανάγκης, ο φίλος σου και ο σύντροφός σου. Αυτό δεν σημαίνει ότι ποτέ δεν θα έχεις προβλήματα ή προκλήσεις στη ζωή, όμως μπορώ να σε βοηθήσω με τα προβλήματα της ζωής.

Η ζωή είναι περισσότερο απ' τον υλικό κόσμο που βλέπεις γύρω σου. Έχεις επίσης και πνευματικές ανάγκες και Εγώ έχω τη δύναμη να εκπληρώσω αυτές τις ανάγκες και να ικανοποιήσω την πνευματική σου πείνα. Στο Πνεύμα Μου, θα ανακαλύψεις αληθινή αγάπη και ικανοποίηση. Μπορώ να γεμίσω τη ζωή σου με αληθινή αγάπη, γαλήνη του νου και της καρδιάς, αστείρευτη φιλία, απαντήσεις και δύναμη για κάθε σου καθήκον.

Άνοιξε την καρδιά σου να δεχθείς τις ευλογίες Μου και την αλήθεια. Άπλωσε το χέρι σου και αποδέξου την αγάπη Μου και θα βρεις την εκπλήρωση.

